

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

- 3. Ο Κανόνας της ανώτερης διδασκαλίας
(3. Abhidhamma Piṭaka)
- 04. Προσδιορισμός των ατόμων (04. Puggalapaññattipāḷi)
- 4. Προσδιορισμός ατόμων κατά των τεσσάρων
(4. Catukkarupuggalapaññatti)

[Pp 2.4, PTS 39-63]

PaliVerse

04. Προσδιορισμός των ατόμων

4. Προσδιορισμός ατόμων κατά των τεσσάρων

132. Και ποιο άτομο είναι ανάρετο; Εδώ κάποιο άτομο σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, καταναλώνει οينوπνευματώδη ποτά και ηδύποτα που προκαλούν αμέλεια - αυτό ονομάζεται άτομο «ανάρετο».

133. Και ποιο άτομο είναι ακόμη πιο ανάρετο από το ανάρετο άτομο; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων, ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου, ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, ο ίδιος λέει ψέματα και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία, ο ίδιος καταναλώνει οينوπνευματώδη ποτά και ηδύποτα που προκαλούν αμέλεια και παρακινεί τους άλλους στην κατανάλωση οينوπνευματωδών ποτών, ηδυπότων και μεθυστικών που προξενούν απροσεξία - αυτό ονομάζεται άτομο «ακόμη πιο ανάρετο από το ανάρετο άτομο».

134. Και ποιο άτομο είναι ενάρετο; Εδώ κάποιο άτομο απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία - αυτό ονομάζεται άτομο «ενάρετο».

135. Και ποιο άτομο είναι ακόμη πιο ενάρετο από το ενάρετο άτομο; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία, ο ίδιος απέχει από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία - αυτό ονομάζεται άτομο «ακόμη πιο ενάρετο από το ενάρετο άτομο».

136. Και ποιο άτομο είναι κακό; Εδώ κάποιο άτομο σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου, έχει λανθασμένες απόψεις - αυτό ονομάζεται άτομο «κακό».

137. Και ποιο άτομο είναι χειρότερο από τον κακό; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων, ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου, ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, ο ίδιος λέει

ψέματα και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία, ο ίδιος μιλάει διχαστικά και παρακινεί τους άλλους στη διχαστική ομιλία, ο ίδιος μιλάει σκληρά και παρακινεί τους άλλους στη σκληρή ομιλία, ο ίδιος φλυαρεί και παρακινεί τους άλλους στη φλυαρία, ο ίδιος είναι πλεονέκτης και παρακινεί τους άλλους στην πλεονεξία, ο ίδιος έχει κακόβουλο νου και παρακινεί τους άλλους στον θυμό, ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη - αυτό ονομάζεται άτομο «χειρότερο από τον κακό».

138. Και ποιο άτομο είναι καλό; Εδώ κάποιο άτομο απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται άτομο «καλό».

139. Και ποιο άτομο είναι καλύτερο από τον καλό; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία, ο ίδιος απέχει από τη διχαστική ομιλία και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη διχαστική ομιλία, ο ίδιος απέχει από τη σκληρή ομιλία και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη σκληρή ομιλία, ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία, ο ίδιος δεν είναι πλεονέκτης και παρακινεί τους άλλους στη μη πλεονεξία, ο ίδιος δεν έχει κακόβουλο νου και παρακινεί τους άλλους στον μη θυμό, ο ίδιος έχει ορθή άποψη και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται άτομο «καλύτερο από τον καλό».

140. Και ποιο άτομο είναι κακόβουλου χαρακτήρα; Εδώ κάποιο άτομο σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις - αυτό ονομάζεται άτομο «κακόβουλου χαρακτήρα».

141. Και ποιο άτομο είναι χειρότερο από τον κακόβουλο χαρακτήρα; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων, ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου... κ.λπ... ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη - αυτό ονομάζεται άτομο «χειρότερο από τον κακόβουλο χαρακτήρα».

142. Και ποιο άτομο είναι καλού χαρακτήρα; Εδώ κάποιο άτομο απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου... κ.λπ... έχει ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται άτομο «καλού χαρακτήρα».

143. Και ποιο άτομο είναι καλύτερο από τον καλό χαρακτήρα; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος έχει ορθή άποψη και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται άτομο «καλύτερο από τον καλό χαρακτήρα».

144. Και ποιο άτομο έχει σφάλμα; Εδώ κάποιο άτομο είναι προικισμένο με σφαλερή σωματική πράξη, είναι προικισμένο με σφαλερή λεκτική πράξη, είναι προικισμένο με σφαλερή νοητική πράξη - αυτό ονομάζεται άτομο «που έχει σφάλμα».

145. Και ποιο άτομο έχει πολλά σφάλματα; Εδώ κάποιο άτομο είναι προικισμένο συχνά με σφαλερή σωματική πράξη, σπάνια με ασφαλή· είναι προικισμένο συχνά με σφαλερή λεκτική πράξη, σπάνια με ασφαλή· είναι προικισμένο συχνά με σφαλερή νοητική πράξη, σπάνια με ασφαλή - αυτό ονομάζεται άτομο «που έχει πολλά σφάλματα».

146. Και ποιο άτομο έχει λίγα σφάλματα; Εδώ κάποιο άτομο είναι προικισμένο συχνά με ασφαλή σωματική πράξη, σπάνια με σφαλερή· είναι προικισμένο συχνά με ασφαλή λεκτική πράξη, σπάνια με σφαλερή· είναι προικισμένο συχνά με ασφαλή νοητική πράξη, σπάνια με σφαλερή - αυτό ονομάζεται άτομο «με λίγα σφάλματα».

147. Και ποιο άτομο είναι χωρίς σφάλμα; Εδώ κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ασφαλή σωματική πράξη, είναι προικισμένο με ασφαλή λεκτική πράξη, είναι προικισμένο με ασφαλή νοητική πράξη - αυτό ονομάζεται άτομο «χωρίς σφάλμα».

148. Και ποιο άτομο είναι αυτός που κατανοεί γρήγορα; Το άτομο στο οποίο μαζί με τη στιγμή της διατύπωσης υπάρχει πλήρης κατανόηση της διδασκαλίας - αυτό ονομάζεται άτομο «αυτός που κατανοεί γρήγορα».

149. Και ποιο άτομο είναι αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης; Το άτομο στο οποίο, όταν αναλύεται αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά, υπάρχει πλήρης κατανόηση της διδασκαλίας - αυτό ονομάζεται άτομο «αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης».

150. Και ποιο άτομο χρειάζεται καθοδήγηση; Το άτομο στο οποίο μέσω σύνοψης, μέσω ανάκρισης, μέσω συνετής προσοχής, ακολουθώντας καλούς φίλους, συναναστρεφόμενος, εξυπηρετώντας τους, έτσι σταδιακά υπάρχει πλήρης κατανόηση της διδασκαλίας - αυτό ονομάζεται άτομο «αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση».

151. Και ποιο άτομο είναι αυτός για τον οποίο οι λέξεις είναι το μέγιστο; Το άτομο το οποίο ακόμη και ακούγοντας πολλά, ακόμη και απαγγέλλοντας πολλά, ακόμη και θυμούμενο πολλά, ακόμη και διδάσκοντας πολλά, δεν έχει πλήρη κατανόηση της διδασκαλίας σε εκείνη τη γέννηση - αυτό ονομάζεται άτομο «αυτός για τον οποίο οι λέξεις είναι το μέγιστο».

152. Και ποιο άτομο έχει συνδεδεμένη οξυδέρκεια, όχι ελεύθερη οξυδέρκεια; Εδώ κάποιο άτομο, όταν ερωτάται μια ερώτηση, μιλά κατάλληλα, όχι γρήγορα - αυτό ονομάζεται άτομο «με συνδεδεμένη οξυδέρκεια, όχι με ελεύθερη οξυδέρκεια».

153. Και ποιο άτομο είναι αυτός με ελεύθερη οξυδέρκεια, όχι με συνδεδεμένη οξυδέρκεια; Εδώ κάποιο άτομο, όταν ερωτάται μια ερώτηση, μιλά γρήγορα, όχι κατάλληλα - αυτό ονομάζεται άτομο «αυτός με ελεύθερη οξυδέρκεια, όχι με συνδεδεμένη οξυδέρκεια».

154. Και ποιο άτομο έχει και συνδεδεμένη οξυδέρκεια και ελεύθερη οξυδέρκεια; Εδώ κάποιο άτομο, όταν ερωτάται μια ερώτηση, μιλά και κατάλληλα και γρήγορα - αυτό ονομάζεται άτομο «και με συνδεδεμένη οξυδέρκεια και με ελεύθερη οξυδέρκεια».

155. Και ποιο άτομο είναι αυτός ούτε με συνδεδεμένη οξυδέρκεια ούτε με ελεύθερη οξυδέρκεια; Εδώ κάποιο άτομο, όταν ερωτάται μια ερώτηση, ούτε μιλά κατάλληλα ούτε γρήγορα - αυτό ονομάζεται άτομο «ούτε με συνδεδεμένη οξυδέρκεια ούτε με ελεύθερη οξυδέρκεια».

156. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα διδάσκαλοι της Διδασκαλίας; Εδώ κάποιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας μιλάει λίγο και ασυνάρτητα, και η ακολουθία του δεν είναι επιδέξια ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο. Ένας τέτοιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας σε μια τέτοια ακολουθία θεωρείται ακριβώς ως διδάσκαλος της Διδασκαλίας.

Εδώ όμως κάποιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας μιλάει λίγο και συνάρτητα, και η ακολουθία του είναι επιδέξια ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο. Ένας τέτοιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας σε μια τέτοια ακολουθία θεωρείται ακριβώς ως διδάσκαλος της Διδασκαλίας.

Εδώ όμως κάποιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας μιλάει πολύ και ασυνάρτητα, και η ακολουθία του δεν είναι επιδέξια ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο. Ένας τέτοιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας σε μια τέτοια ακολουθία θεωρείται ακριβώς ως διδάσκαλος της Διδασκαλίας.

Εδώ όμως κάποιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας μιλάει πολύ και συνάρτητα, και η ακολουθία του είναι επιδέξια ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο. Ένας τέτοιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας σε μια τέτοια ακολουθία θεωρείται ακριβώς ως διδάσκαλος της Διδασκαλίας. Αυτά είναι τα τέσσερα «άτομα διδάσκαλοι της Διδασκαλίας».

157. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με σύννεφα; Τέσσερα σύννεφα - αυτό που βροντά αλλά δεν βρέχει, αυτό που βρέχει αλλά δεν βροντά, αυτό που βροντά και βρέχει, και αυτό που ούτε βροντά ούτε βρέχει. Ακριβώς έτσι υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με σύννεφα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που βροντά αλλά δεν βρέχει, αυτό που βρέχει αλλά δεν βροντά, αυτό που βροντά και βρέχει, και αυτό που ούτε βροντά ούτε βρέχει.

Και πώς ένα άτομο βροντά αλλά δεν βρέχει; Εδώ κάποιο άτομο μιλά αλλά δεν πράττει. Έτσι ένα άτομο βροντά αλλά δεν βρέχει. Όπως εκείνο το σύννεφο που βροντά αλλά δεν βρέχει, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο βρέχει αλλά δεν βροντά; Εδώ κάποιο άτομο πράττει αλλά δεν μιλά. Έτσι ένα άτομο βρέχει αλλά δεν βροντά. Όπως εκείνο το σύννεφο που βρέχει αλλά δεν βροντά, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο βροντά και βρέχει; Εδώ κάποιο άτομο μιλά και πράττει. Έτσι ένα άτομο βροντά και βρέχει. Όπως εκείνο το σύννεφο που βροντά και βρέχει, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο ούτε βροντά ούτε βρέχει; Εδώ κάποιο άτομο ούτε μιλά ούτε πράττει. Έτσι ένα άτομο ούτε βροντά ούτε βρέχει. Όπως εκείνο το σύννεφο που ούτε βροντά ούτε βρέχει, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Αυτά είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με σύννεφα που υπάρχουν στον κόσμο.

158. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με ποντίκια; Τέσσερα ποντίκια - αυτό που σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί, αυτό που κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι, αυτό που και σκάβει λαγούμι και κατοικεί, αυτό που ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί. Ακριβώς έτσι υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με ποντίκια στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί, αυτό που κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι, αυτό που και σκάβει λαγούμι και κατοικεί, αυτό που ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί.

Και πώς ένα άτομο σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί; Εδώ κάποιο άτομο εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί. Όπως εκείνο το ποντίκι που σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι; Εδώ κάποιο άτομο δεν εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι. Όπως εκείνο το ποντίκι που κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο και σκάβει λαγούμι και κατοικεί; Εδώ κάποιο άτομο εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο και σκάβει λαγούμι και κατοικεί. Όπως εκείνο το ποντίκι που και σκάβει λαγούμι και κατοικεί, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί; Εδώ κάποιο άτομο δεν εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί. Όπως εκείνο το ποντίκι που ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με ποντίκια υπάρχουν στον κόσμο.

159. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με μάνγκο; Τέσσερα μάνγκο - άγουρο με χρώμα ώριμου, ώριμο με χρώμα άγουρου, άγουρο με χρώμα άγουρου, ώριμο με χρώμα ώριμου. Ακριβώς έτσι υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με μάνγκο στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Άγουρος με χρώμα ώριμου, ώριμος με χρώμα άγουρου, άγουρος με χρώμα άγουρου, ώριμος με χρώμα ώριμου.

Και πώς ένα άτομο είναι άγουρο με χρώμα ώριμου; Εδώ κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι άγουρο με χρώμα ώριμου. Όπως το μάνγκο είναι άγουρο με χρώμα ώριμου, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι ώριμο με χρώμα άγουρου; Εδώ κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι ώριμο με χρώμα άγουρου. Όπως το μάνγκο είναι ώριμο με χρώμα άγουρου, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι άγουρο με χρώμα άγουρου; Εδώ κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι άγουρο με χρώμα άγουρου. Όπως το μάνγκο είναι άγουρο με χρώμα άγουρου, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι ώριμο με χρώμα ώριμου; Εδώ κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι ώριμο με χρώμα ώριμου. Όπως το μάνγκο είναι ώριμο με χρώμα ώριμου, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με μάνγκο υπάρχουν στον κόσμο.

160. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με στάμνες; Τέσσερις στάμνες - άδεια σκεπασμένη, γεμάτη ανοιχτή, άδεια ανοιχτή, γεμάτη σκεπασμένη. Ακριβώς έτσι υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με στάμνες στον κόσμο. Ποιοι

τέσσερις; Άδειο σκεπασμένο, γεμάτο ανοιχτό, άδειο ανοιχτό, γεμάτο σκεπασμένο.

Και πώς ένα άτομο είναι άδειο και σκεπασμένο; Εδώ κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι άδειο και σκεπασμένο. Όπως εκείνη η στάμνα που είναι άδεια και σκεπασμένη, παρόμοιο με αυτή είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι γεμάτο και ανοιχτό; Εδώ κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι γεμάτο και ανοιχτό. Όπως εκείνη η στάμνα που είναι γεμάτη και ανοιχτή, παρόμοιο με αυτή είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι άδειο και ανοιχτό; Εδώ κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι άδειο και ανοιχτό. Όπως εκείνη η στάμνα που είναι άδεια και ανοιχτή, παρόμοιο με αυτή είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι γεμάτο και σκεπασμένο; Εδώ κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι γεμάτο και σκεπασμένο. Όπως εκείνη η στάμνα που είναι γεμάτη και σκεπασμένη, παρόμοιο με αυτή είναι αυτό το άτομο. Αυτά είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με στάμνες που υπάρχουν στον κόσμο.

161. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με λίμνες νερού; Τέσσερις λίμνες νερού - ρηχή με βαθιά λάμψη, βαθιά με ρηχή λάμψη, ρηχή με ρηχή λάμψη, βαθιά με βαθιά λάμψη. Ακριβώς έτσι υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με λίμνες νερού στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Ρηχό με βαθιά λάμψη, βαθύ με ρηχή λάμψη, ρηχό με ρηχή λάμψη, βαθύ με βαθιά λάμψη.

Και πώς ένα άτομο είναι ρηχό με βαθιά λάμψη; Εδώ κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η

πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι ρηχό με βαθιά λάμψη. Όπως εκείνη η λίμνη νερού ρηχή με βαθιά λάμψη, παρόμοιο με αυτή είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι βαθύ με ρηχή λάμψη; Εδώ κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι βαθύ με ρηχή λάμψη. Όπως εκείνη η λίμνη νερού βαθιά με ρηχή λάμψη, παρόμοιο με αυτή είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι ρηχό με ρηχή λάμψη; Εδώ κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι ρηχό με ρηχή λάμψη. Όπως εκείνη η λίμνη νερού ρηχή με ρηχή λάμψη, παρόμοιο με αυτή είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι βαθύ με βαθιά λάμψη; Εδώ κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι ένα άτομο είναι βαθύ με βαθιά λάμψη. Όπως εκείνη η λίμνη νερού βαθιά με βαθιά λάμψη, παρόμοιο με αυτή είναι αυτό το άτομο. Αυτά είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με λίμνες νερού που υπάρχουν στον κόσμο.

162. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με βόδια; Τέσσερα βόδια - αυτό που είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι, αυτό που είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι, αυτό που είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι, αυτό που δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι. Ακριβώς έτσι υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με βόδια στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι, αυτό που είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι, αυτό που είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι, αυτό που δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι.

Και πώς ένα άτομο είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι; Εδώ κάποιο άτομο αναστατώνει τη δική του συνέλευση, αλλά όχι την ξένη συνέλευση. Έτσι ένα άτομο είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι. Όπως εκείνο το βόδι που είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι; Εδώ κάποιο άτομο αναστατώνει την ξένη συνέλευση, αλλά όχι τη δική του

συνέλευση. Έτσι ένα άτομο είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι. Όπως εκείνο το βόδι που είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι; Εδώ κάποιο άτομο αναστατώνει τη δική του συνέλευση και την ξένη συνέλευση. Έτσι ένα άτομο είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι. Όπως εκείνο το βόδι που είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι; Εδώ κάποιο άτομο δεν αναστατώνει ούτε τη δική του συνέλευση ούτε την ξένη συνέλευση. Έτσι ένα άτομο δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι. Όπως εκείνο το βόδι που δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο. Αυτά είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με βόδια που υπάρχουν στον κόσμο.

163. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δηλητηριώδη φίδια; Τέσσερα δηλητηριώδη φίδια - αυτό με δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό, αυτό με τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται, αυτό με δηλητήριο που έρχεται και τρομερό, και αυτό χωρίς δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό. Ακριβώς έτσι υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δηλητηριώδη φίδια στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό με δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό, αυτό με τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται, αυτό με δηλητήριο που έρχεται και τρομερό, και αυτό χωρίς δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό.

Και πώς ένα άτομο έχει δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό; Εδώ κάποιο άτομο συχνά οργίζεται. Αλλά η οργή του δεν υπολανθάνει για πολύ, για μακρύ χρόνο. Έτσι ένα άτομο έχει δηλητήριο που έρχεται, αλλά όχι τρομερό. Όπως εκείνο το δηλητηριώδες φίδι με δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο έχει τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται; Εδώ κάποιο άτομο δεν οργίζεται συχνά. Και η οργή του υπολανθάνει για πολύ, για μακρύ χρόνο. Έτσι ένα άτομο έχει τρομερό δηλητήριο, αλλά όχι που έρχεται. Όπως εκείνο το δηλητηριώδες φίδι με τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο έχει δηλητήριο που έρχεται και τρομερό; Εδώ κάποιο άτομο συχνά οργίζεται. Και η οργή του υπολανθάνει για πολύ, για μακρύ χρόνο. Έτσι ένα άτομο έχει δηλητήριο που έρχεται και τρομερό. Όπως εκείνο το δηλητηριώδες φίδι με δηλητήριο που έρχεται και τρομερό, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο δεν έχει ούτε δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό; Εδώ κάποιο άτομο δεν οργίζεται συχνά. Αλλά η οργή του δεν υπολανθάνει για πολύ, για μακρύ χρόνο. Έτσι ένα άτομο δεν έχει ούτε δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό. Όπως εκείνο το δηλητηριώδες φίδι χωρίς δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο. Αυτά είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δηλητηριώδη φίδια που υπάρχουν στον κόσμο.

164. Και πώς ένα άτομο, χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει επίκριση; Εδώ κάποιο άτομο επαινεί τους κακά ασκούμενους, τους λανθασμένα ασκούμενους ετερόδοξους και μαθητές ετερόδοξων - «καλά ασκούμενοι» επίσης, «ορθά ασκούμενοι» επίσης. Έτσι ένα άτομο, χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει επίκριση.

Και πώς ένα άτομο, χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει έπαινο; Εδώ κάποιο άτομο επικρίνει τους καλά ασκούμενους, τους ορθά ασκούμενους Βούδες και μαθητές των Βουδών - «κακά ασκούμενοι» επίσης, «λανθασμένα ασκούμενοι» επίσης. Έτσι ένα άτομο, χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει έπαινο.

Και πώς ένα άτομο, χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση; Εδώ κάποιο άτομο δημιουργεί πεποίθηση στην κακή πρακτική, στη λανθασμένη πρακτική - «καλή πρακτική» επίσης, «ορθή πρακτική» επίσης. Έτσι ένα άτομο, χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση.

Και πώς ένα άτομο, χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση; Εδώ κάποιο άτομο δημιουργεί δυσπιστία στην καλή πρακτική, στην ορθή πρακτική - «κακή πρακτική» επίσης, «λανθασμένη πρακτική» επίσης. Έτσι ένα άτομο, χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση.

165. Και πώς ένα άτομο, αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση; Εδώ κάποιο άτομο επικρίνει τους κακά ασκούμενους, τους λανθασμένα ασκούμενους ετερόδοξους και μαθητές ετερόδοξων - «κακά ασκούμενοι» επίσης, «λανθασμένα ασκούμενοι» επίσης. Έτσι ένα άτομο, αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση.

Και πώς ένα άτομο, αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο; Εδώ κάποιο άτομο επαινεί τους καλά ασκούμενους, τους ορθά ασκούμενους Βούδες και μαθητές των Βουδών - «καλά ασκούμενοι» επίσης, «ορθά ασκούμενοι» επίσης. Έτσι ένα άτομο, αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο.

Και πώς ένα άτομο, αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση; Εδώ κάποιο άτομο δημιουργεί δυσπιστία στην κακή πρακτική, στη λανθασμένη πρακτική - «κακή πρακτική» επίσης, «λανθασμένη πρακτική» επίσης. Έτσι ένα άτομο, αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση.

Και πώς ένα άτομο, αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση; Εδώ κάποιο άτομο δημιουργεί πεποίθηση στην καλή πρακτική, στην ορθή πρακτική - «καλή πρακτική» επίσης, «ορθή πρακτική» επίσης. Έτσι ένα άτομο, αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση.

166. Και πώς ένα άτομο επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, αλλά δεν επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή; Εδώ σε κάποιο άτομο υπάρχει και έπαινος και

επίκριση. Ό,τι εκεί είναι επίκριση, αυτό λέει πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή· ό,τι εκεί είναι έπαινος, αυτό δεν λέει πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Έτσι ένα άτομο επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, αλλά δεν επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή.

Και πώς ένα άτομο επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, αλλά δεν επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή; Εδώ σε κάποιο άτομο υπάρχει και έπαινος και επίκριση. Ό,τι εκεί είναι έπαινος, αυτό λέει πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή· ό,τι εκεί είναι επίκριση, αυτό δεν λέει πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Έτσι ένα άτομο επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, αλλά δεν επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή.

Και πώς ένα άτομο και επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, και επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή; Εδώ σε κάποιο άτομο υπάρχει και έπαινος και επίκριση. Ό,τι εκεί είναι επίκριση, αυτό λέει πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή· και ό,τι εκεί είναι έπαινος, και αυτό λέει πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Σε αυτή την περίπτωση γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο για την απάντηση σε αυτή την ερώτηση. Έτσι ένα άτομο και επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, και επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή.

Και πώς ένα άτομο ούτε επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, ούτε επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή; Εδώ σε κάποιο άτομο υπάρχει και έπαινος και επίκριση. Ό,τι εκεί είναι επίκριση, αυτό δεν λέει πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή· και ό,τι εκεί είναι έπαινος, και αυτό δεν λέει πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έτσι ένα άτομο ούτε επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, ούτε επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή.

167. Και ποιο άτομο ζει από τον καρπό της εργασίας αλλά όχι από τον καρπό της αξιέπαινης πράξης; Το άτομο στο οποίο, καθώς σηκώνεται, αγωνίζεται, προσπαθεί, παράγεται βιοπορισμός, αλλά όχι από αξιέπαινη πράξη - αυτό ονομάζεται άτομο «που ζει από τον καρπό της εργασίας, όχι από τον καρπό της αξιέπαινης πράξης».

Και ποιο άτομο ζει από τον καρπό της αξιέπαινης πράξης αλλά όχι από τον καρπό της εργασίας; Αναφορικά με τους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, οι θεοί από εκεί και πάνω ζουν από τον καρπό της αξιέπαινης πράξης, όχι από τον καρπό της εργασίας.

Και ποιο άτομο ζει και από τον καρπό της εργασίας και από τον καρπό της αξιέπαινης πράξης; Το άτομο στο οποίο, καθώς σηκώνεται, αγωνίζεται, προσπαθεί, παράγεται βιοπορισμός και από αξιέπαινη πράξη - αυτό ονομάζεται άτομο «που ζει και από τον καρπό της εργασίας και από τον καρπό της αξιέπαινης πράξης».

Και ποιο άτομο δεν ζει ούτε από τον καρπό της εργασίας ούτε από τον καρπό της αξιέπαινης πράξης; Οι καταδικασμένοι στην κόλαση δεν ζουν ούτε από τον καρπό της εργασίας ούτε από τον καρπό της αξιέπαινης πράξης.

168. Και πώς ένα άτομο είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το σκοτάδι; Εδώ κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια - σε οικογένεια παρία ή σε οικογένεια κυνηγών ή σε οικογένεια καλαθοπλεκτών ή σε οικογένεια αμαξοποιών ή σε οικογένεια σκουπιδιάρηδων, φτωχή, με λίγη τροφή και ρόφημα, με δύσκολη διαβίωση, όπου με δυσκολία αποκτάται τροφή και ένδυμα. Και αυτός είναι άσχημος, δυσθέατος, νάνος, με πολλές ασθένειες, τυφλός ή κουλός ή χωλός ή παράλυτος, μη αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Έτσι ένα άτομο είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το σκοτάδι.

Και πώς ένα άτομο είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το φως; Εδώ κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια - σε οικογένεια παρία ή σε οικογένεια κυνηγών ή σε οικογένεια καλαθοπλεκτών ή σε οικογένεια αμαξοποιών ή σε οικογένεια σκουπιδιάρηδων, φτωχή, με λίγη τροφή και ρόφημα, με δύσκολη διαβίωση, όπου με δυσκολία αποκτάται τροφή και ένδυμα. Και αυτός είναι άσχημος, δυσθέατος, νάνος, με πολλές ασθένειες, τυφλός ή κουλός ή χωλός ή παράλυτος, μη αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Έτσι ένα άτομο είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το φως.

Και πώς ένα άτομο είναι φως που πορεύεται προς το σκοτάδι; Εδώ κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε υψηλή οικογένεια - σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών ή σε οικογένεια πλούσιων βραχμάνων ή σε οικογένεια πλούσιων οικοδεσποτών, πλούσια, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλα αγαθά, με άφθονο χρυσό και ασήμι, με άφθονα περιουσιακά στοιχεία και εξοπλισμό, με άφθονα χρήματα και σιτηρά. Και αυτός είναι όμορφος, ευπαρουσίαστος, χαριτωμένος, προικισμένος με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη, αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος

κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Έτσι ένα άτομο είναι φως που πορεύεται προς το σκοτάδι.

Και πώς ένα άτομο είναι φως που πορεύεται προς το φως; Εδώ κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε υψηλή οικογένεια - σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών ή σε οικογένεια πλούσιων βραχμάνων ή σε οικογένεια πλούσιων οικοδεσποτών, πλούσια, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλα αγαθά, με άφθονο χρυσό και ασήμι, με άφθονα περιουσιακά στοιχεία και εξοπλισμό, με άφθονα χρήματα και σιτηρά. Και αυτός είναι όμορφος, ευπαρουσίαστος, χαριτωμένος, προικισμένος με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη, αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Έτσι ένα άτομο είναι φως που πορεύεται προς το φως.

169. Και πώς ένα άτομο είναι ταπεινός που παραμένει ταπεινός;... κ.λπ...έτσι ένα άτομο είναι ταπεινός που παραμένει ταπεινός.

Και πώς ένα άτομο είναι ταπεινός που γίνεται υψηλός;... κ.λπ...έτσι ένα άτομο είναι ταπεινός που γίνεται υψηλός.

Και πώς ένα άτομο είναι υψηλός που γίνεται ταπεινός;... κ.λπ...έτσι ένα άτομο είναι υψηλός που γίνεται ταπεινός.

Και πώς ένα άτομο είναι υψηλός που παραμένει υψηλός;... κ.λπ...έτσι ένα άτομο είναι υψηλός που παραμένει υψηλός.

170. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δέντρα; Τέσσερα δέντρα - χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία, με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, με ουσία με συνοδεία με ουσία. Ακριβώς έτσι υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δέντρα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία, με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, με ουσία με συνοδεία με ουσία.

Και πώς ένα άτομο είναι χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία; Εδώ κάποιο άτομο είναι ανήθικο, κακόβουλου χαρακτήρα, αλλά η ακολουθία του είναι ηθική, καλού χαρακτήρα. Έτσι ένα άτομο είναι χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία. Όπως εκείνο το δέντρο χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία; Εδώ κάποιο άτομο είναι ηθικό, καλού χαρακτήρα, αλλά η ακολουθία του είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα. Έτσι ένα άτομο είναι με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία. Όπως εκείνο το δέντρο με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία; Εδώ κάποιο άτομο είναι ανήθικο, κακόβουλου χαρακτήρα, και η ακολουθία του είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα. Έτσι ένα άτομο είναι χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία.

Όπως εκείνο το δέντρο χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο.

Και πώς ένα άτομο είναι με ουσία με συνοδεία με ουσία; Εδώ κάποιο άτομο είναι ηθικό, καλού χαρακτήρα, και η ακολουθία του είναι ηθική, καλού χαρακτήρα. Έτσι ένα άτομο είναι με ουσία με συνοδεία με ουσία. Όπως εκείνο το δέντρο με ουσία με συνοδεία με ουσία, παρόμοιο με αυτό είναι αυτό το άτομο. Αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δέντρα υπάρχουν στον κόσμο.

171. Και ποιο άτομο έχει την εμφάνιση ως μέτρο και εμπιστεύεται την εμφάνιση; Εδώ κάποιο άτομο, αφού δει το ύψος ή αφού δει την περιφέρεια ή αφού δει το σχήμα ή αφού δει την εκπλήρωση, λαμβάνοντας εκεί το μέτρο, δημιουργεί πεποίθηση. Αυτό ονομάζεται άτομο που έχει την εμφάνιση ως μέτρο και εμπιστεύεται την εμφάνιση.

Και ποιο άτομο έχει τη φήμη ως μέτρο και εμπιστεύεται τη φήμη; Εδώ κάποιο άτομο, μέσω του επαίνου από άλλους, μέσω της εγκωμιαστικής αναφοράς από άλλους, μέσω της επιδοκιμασίας από άλλους, μέσω της διάδοσης της φήμης από άλλους, λαμβάνοντας εκεί το μέτρο, δημιουργεί πεποίθηση. Αυτό ονομάζεται άτομο που έχει τη φήμη ως μέτρο και εμπιστεύεται τη φήμη.

172. Και ποιο άτομο έχει τη λιτότητα ως μέτρο και εμπιστεύεται τη λιτότητα; Εδώ κάποιο άτομο, αφού δει τη λιτότητα του χιτώνα ή αφού δει τη λιτότητα του κυπέλλου ή αφού δει τη λιτότητα του καταλύματος ή αφού δει την ποικίλη εκτέλεση αυστηρού ασκητισμού, λαμβάνοντας εκεί το μέτρο, δημιουργεί πεποίθηση. Αυτό ονομάζεται άτομο που έχει τη λιτότητα ως μέτρο και εμπιστεύεται τη λιτότητα.

Και ποιο άτομο έχει τη Διδασκαλία ως μέτρο και εμπιστεύεται τη Διδασκαλία; Εδώ κάποιο άτομο, αφού δει την ηθική ή αφού δει την αυτοσυγκέντρωση ή αφού δει τη σοφία, λαμβάνοντας εκεί το μέτρο, δημιουργεί πεποίθηση. Αυτό ονομάζεται άτομο που έχει τη Διδασκαλία ως μέτρο και εμπιστεύεται τη Διδασκαλία.

173. Και πώς ένα άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος είναι τέλειος στην ηθική, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη σοφία, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος είναι τέλειος στην απελευθέρωση, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Έτσι ένα άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων.

Και πώς ένα άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων όχι για την προσωπική ευημερία; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην ηθική, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στη σοφία, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην απελευθέρωση, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος δεν είναι

τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Έτσι ένα άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων όχι για την προσωπική ευημερία.

Και πώς ένα άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος είναι τέλειος στην ηθική, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη σοφία, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος είναι τέλειος στην απελευθέρωση, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Έτσι ένα άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων.

Και πώς ένα άτομο ούτε ασκεί για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων; Εδώ κάποιο άτομο ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην ηθική και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στη σοφία και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην απελευθέρωση και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Έτσι ένα άτομο ούτε ασκεί για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων.

174. Και πώς ένα άτομο βασανίζει τον εαυτό του και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας; Εδώ κάποιο άτομο είναι γυμνός ασκητής, χωρίς περιορισμούς στη συμπεριφορά του, γλείφει τα χέρια του, δεν έρχεται όταν του λένε «έλα, σεβάσμιε», δεν στέκεται όταν του λένε «στάσου, σεβάσμιε», δεν δέχεται τροφή που του φέρνουν, ούτε τροφή ειδικά παρασκευασμένη για αυτόν, ούτε συναινεί σε πρόσκληση· αυτός δεν δέχεται τροφή από το στόμιο της στάμνας, δεν δέχεται από το στόμιο του καλαθιού, ούτε πέρα από το κατώφλι, ούτε πέρα από ένα ραβδί, ούτε πέρα από ένα γουδοχέρι, ούτε από δύο που τρώνε μαζί, ούτε από έγκυο γυναίκα, ούτε από γυναίκα που θηλάζει, ούτε από γυναίκα που συνευρίσκεται με άνδρα, ούτε από συλλογές τροφής, ούτε όπου στέκεται σκύλος, ούτε όπου πετούν μύγες σε σμήνη, δεν τρώει ψάρι, δεν τρώει κρέας, δεν πίνει οينوπνευματώδη ποτά, δεν πίνει ζυμωμένα ποτά, δεν πίνει νερό από πίτουρα. Αυτός είτε παίρνει τροφή από ένα σπίτι και τρώει μία μπουκιά, είτε παίρνει τροφή από δύο σπίτια και τρώει δύο μπουκιές... κ.λπ... είτε παίρνει τροφή από επτά σπίτια και τρώει επτά μπουκιές· συντηρείται ακόμη και με μία μερίδα, συντηρείται ακόμη και με δύο μερίδες... κ.λπ... συντηρείται ακόμη και με επτά μερίδες· τρώει τροφή ακόμη και μία φορά την ημέρα, τρώει τροφή ακόμη και μία φορά κάθε δύο ημέρες... κ.λπ... τρώει τροφή ακόμη και μία φορά κάθε επτά ημέρες. Έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους επιδίωξη περιοδικής κατανάλωσης τροφής ακόμη και κάθε μισό μήνα. Αυτός τρώει λαχανικά, ή τρώει κεχρί, ή τρώει άγριο ρύζι, ή τρώει απορρίμματα δέρματος, ή τρώει βρύα, ή τρώει πίτουρα, ή τρώει καμένο ρύζι από τον πάτο της κατσαρόλας, ή τρώει πίτα σησαμιού, ή τρώει χορτάρι, ή τρώει κοπριά αγελάδας, συντηρείται με ρίζες και καρπούς του δάσους τρώγοντας πεσμένους καρπούς. Αυτός φορά κανναβένια ρούχα, φορά μεικτά

ρούχα, φορά ρούχα από νεκρούς, φορά κουρέλια, φορά φλοιό δέντρου, φορά δέρμα αντιλόπης, φορά σχισμένο δέρμα αντιλόπης, φορά ένδυμα από γρασίδι κούσα, φορά ένδυμα από φλοιό, φορά ένδυμα από ξύλινες πλάκες, φορά κουβέρτα από ανθρώπινα μαλλιά, φορά κουβέρτα από τρίχες ουράς αλόγου, φορά ένδυμα από φτερά κουκουβάγιας, ξεριζώνει τα μαλλιά και τα γένια του αφοσιωμένος στην πρακτική του ξεριζώματος μαλλιών και γενιών, στέκεται όρθιος αρνούμενος να καθίσει, οκλάζει αφοσιωμένος στην επίμονη προσπάθεια του οκλαδόν, κοιμάται σε αγκάθια φτιάχνοντας κρεβάτι από αγκάθια, και διαμένει αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό τρεις φορές την ημέρα συμπεριλαμβανομένου του βραδιού. Έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους πολλαπλή επιδίωξη θέρμανσης και ταλαιπωρίας του σώματος. Έτσι ένα άτομο βασανίζει τον εαυτό του και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας.

175. Και πώς ένα άτομο βασανίζει τους άλλους και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων; Εδώ κάποιο άτομο είναι σφαγέας προβάτων, σφαγέας χοίρων, κυνηγός πουλιών, κυνηγός ελαφιών, σκληρός κυνηγός, ψαράς, κλέφτης, δήμιος κλεφτών, χασάπης βοδιών, δεσμοφύλακας, ή οποιοσδήποτε άλλος με άγριες δραστηριότητες. Έτσι ένα άτομο βασανίζει τους άλλους και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων.

176. Και πώς ένα άτομο και βασανίζει τον εαυτό του και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας, και βασανίζει τους άλλους και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων; Εδώ κάποιο άτομο είναι είτε βασιλιάς της πολεμικής κάστας χρισμένος στην κορυφή, είτε βραχμάνος με μεγάλη περιουσία. Αυτός, αφού κτίσει μια νέα αίθουσα θυσιών ανατολικά της πόλης, αφού ξυρίσει τα μαλλιά και τα γένια του, αφού φορέσει τραχύ δέρμα αντιλόπης, αφού αλείψει το σώμα του με βουτυρέλαιο και λάδι, ξύνοντας την πλάτη του με κέρατο ελαφιού, εισέρχεται στην αίθουσα θυσιών μαζί με την κύρια βασίλισσα και τον βραχμάνο αρχιερέα. Εκεί φτιάχνει κρεβάτι στο γυμνό έδαφος αλειμμένο με πράσινη βλάστηση. Από μία αγελάδα με μοσχάρι όμοιο με αυτήν, το γάλα που υπάρχει στη μία θηλή με αυτό συντηρείται ο βασιλιάς, το γάλα που υπάρχει στη δεύτερη θηλή με αυτό συντηρείται η κύρια βασίλισσα, το γάλα που υπάρχει στην τρίτη θηλή με αυτό συντηρείται ο βραχμάνος αρχιερέας, το γάλα που υπάρχει στην τέταρτη θηλή με αυτό κάνει προσφορά στη φωτιά, με το υπόλοιπο συντηρείται το μοσχαράκι. Αυτός λέει τα εξής: «Τόσοι ταύροι ας σφαγούν για τη θυσία, τόσα νεαρά βόδια ας σφαγούν για τη θυσία, τόσες νεαρές αγελάδες ας σφαγούν για τη θυσία, τόσες κατσίκες ας σφαγούν για τη θυσία, τόσα πρόβατα ας σφαγούν για τη θυσία, (τόσα άλογα ας σφαγούν για τη θυσία) τόσα δέντρα ας κοπούν για στύλους θυσιάς, τόσα χόρτα κούσα ας θεριστούν για ιερό στρώμα». Και όσοι ήταν δούλοι ή υπηρέτες ή εργάτες του, αυτοί επίσης κάνουν τις προετοιμασίες απειλούμενοι με ρόπαλα, απειλούμενοι με φόβο, με δακρυσμένα πρόσωπα κλαίγοντας. Έτσι ένα άτομο και βασανίζει τον εαυτό του και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας, και βασανίζει τους άλλους και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων.

177. Και πώς ένα άτομο ούτε βασανίζει τον εαυτό του ούτε είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας, ούτε βασανίζει τους άλλους ούτε είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων; Αυτός, μη βασανίζοντας τον εαυτό του, μη βασανίζοντας τους άλλους, στην παρούσα ζωή χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση.

Εδώ ο Τατχάγκατα εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος. Αυτός, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση αυτόν τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τον Μάρα, τον Βράχμα, αυτή τη γενιά μαζί με τους ασκητές και τους βραχμάνους, μαζί με τους θεούς και τους ανθρώπους, τον διακηρύσσει. Αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Αυτή τη Διδασκαλία την ακούει ένας οικοδεσπότης ή ο γιος ενός οικοδεσπότη ή κάποιος που γεννήθηκε σε κάποια άλλη οικογένεια. Αφού ακούσει αυτή τη Διδασκαλία, αποκτά πίστη στον Τατχάγκατα. Προικισμένος με αυτή την απόκτηση πίστης, σκέφτεται έτσι: «Η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;» Και αργότερα, εγκαταλείποντας είτε λίγα είτε πολλά πλούτη, εγκαταλείποντας είτε μικρό είτε μεγάλο κύκλο συγγενών, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αναχωρεί από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή.

178. Έχοντας αναχωρήσει έτσι, έχοντας επιτύχει την εξάσκηση και τον τρόπο ζωής των μοναχών, έχοντας εγκαταλείψει τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τον φόνο έμβιων όντων. Έχει αφήσει το ραβδί και το μαχαίρι, είναι ευσυνείδητος, γεμάτος συμπόνια, και διαμένει επιδιώκοντας το καλό όλων των έμβιων όντων.

Έχοντας εγκαταλείψει τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου. Παίρνει μόνο ό,τι του δίνεται, περιμένει μόνο ό,τι του δίνεται, και διαμένει με ειλικρίνεια χωρίς σκέψεις κλοπής.

Έχοντας εγκαταλείψει τη μη αγνή ζωή, ζει αγνή ζωή, μένοντας μακριά και απέχοντας από τη σεξουαλική πράξη, τη συνήθη πρακτική των χωρικών.

Έχοντας εγκαταλείψει το ψέμα, απέχει από το ψέμα. Λέει την αλήθεια, είναι αφοσιωμένος στην αλήθεια, είναι αξιόπιστος, έμπιστος, δεν εξαπατά τον κόσμο.

Έχοντας εγκαταλείψει τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη διχαστική ομιλία· δεν επαναλαμβάνει αλλού αυτά που άκουσε εδώ για να διχάσει εκείνους, ούτε επαναλαμβάνει εδώ αυτά που άκουσε αλλού για να διχάσει αυτούς. Έτσι είναι αυτός που ενώνει αυτούς που είναι διχασμένοι, που ενθαρρύνει αυτούς που είναι ενωμένοι, που απολαμβάνει την αρμονία, χαίρεται με την αρμονία, ευχαριστείται με την αρμονία, εκφράζει λόγια που δημιουργούν αρμονία.

Έχοντας εγκαταλείψει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία. Εκφράζει λόγια που είναι απαλά, ευχάριστα στο αυτί, στοργικά, που πηγάζουν στην καρδιά, ευγενικά, αρεστά και ευχάριστα στους πολλούς.

Έχοντας εγκαταλείψει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία. Μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Τα λόγια του είναι πολύτιμα, έγκαιρα, λογικά, μετρημένα και γεμάτα νόημα.

179. Αυτός απέχει από το να βλάπτει σπόρους και φυτά, τρώει μόνο ένα γεύμα την ημέρα, απέχει από το φαγητό τη νύχτα και σε ακατάλληλες ώρες, απέχει από το να παρακολουθεί χορό, τραγούδι, μουσική και θεάματα, απέχει από το να φορά γιρλάντες, να χρησιμοποιεί αρώματα και καλλυντικά και να στολίζεται, απέχει από ψηλά και μεγάλα κρεβάτια, απέχει από το να δέχεται χρυσό και ασήμι.

Απέχει από το να δέχεται ωμά σιτηρά, απέχει από το να δέχεται ωμό κρέας, απέχει από το να δέχεται γυναίκες και κορίτσια, απέχει από το να δέχεται δούλους και δούλες, απέχει από το να δέχεται κατσίκες και πρόβατα, απέχει από το να δέχεται κοτόπουλα και γουρούνια, απέχει από το να δέχεται ελέφαντες, βόδια, άλογα και φοράδες, απέχει από το να δέχεται χωράφια και γη, απέχει από αποστολές και μεταφορές μηνυμάτων, απέχει από την αγορά και πώληση, απέχει από το να εξαπατά με ψεύτικες ζυγαριές, ψεύτικα μέταλλα και ψεύτικα μέτρα, απέχει από τη δωροδοκία, την εξαπάτηση, την απάτη και την ανεντιμότητα, απέχει από τον ακρωτηριασμό, τη δολοφονία, τη φυλάκιση, τη ληστεία, το πλιάτσικο και τη βία.

180. Αυτός είναι ικανοποιημένος με χιτώνα για να καλύπτει το σώμα του, με προσφερόμενη τροφή για να γεμίζει την κοιλιά του. Όπου κι αν πηγαίνει, φεύγει παίρνοντας μαζί του μόνο αυτά, όπως ακριβώς ένα φτερωτό πουλί όπου κι αν πετά, πετά μόνο με το φορτίο των φτερών του. Ακριβώς έτσι ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με χιτώνα για να καλύπτει το σώμα του, με προσφερόμενη τροφή για να γεμίζει την κοιλιά του. Όπου κι αν πηγαίνει, φεύγει παίρνοντας μαζί του μόνο αυτά. Αυτός, προικισμένος με αυτό το ευγενές σύνολο ηθικής, βιώνει εσωτερικά την ευτυχία που είναι χωρίς σφάλμα.

181. Αυτός, έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα· έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... κ.λπ... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... κ.λπ... έχοντας αγγίξει ένα απτό αντικείμενο με το σώμα... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει τη νοητική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Αυτός, προικισμένος με αυτή την ευγενή αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, βιώνει εσωτερικά την αμόλυντη ευτυχία.

182. Αυτός ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν προχωρεί και όταν επιστρέφει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν κοιτάζει μπροστά και όταν κοιτάζει γύρω, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν λυγίζει και όταν τεντώνει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν αφοδεύει και ουρεί, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά.

Αυτός, προικισμένος με αυτό το ευγενές σύνολο ηθικής, προικισμένος με αυτή την ευγενή αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, προικισμένος με αυτή την ευγενή μνήμη και ενσυνειδητότητα, προικισμένος με αυτή την ευγενή ικανοποίηση, αναζητά ένα απομονωμένο κατάλυμα - ένα δάσος, τη βάση ενός δένδρου, ένα βουνό, μια χαράδρα, μια σπηλιά στο βουνό, ένα νεκροταφείο, ένα βαθύ δάσος, ένα ανοιχτό μέρος, έναν σωρό από άχυρα. Αυτός, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός, έχοντας εγκαταλείψει την πλεονεξία στον κόσμο, διαμένει με νου απαλλαγμένο από πλεονεξία, καθαρίζει τη συνείδηση από την πλεονεξία· έχοντας εγκαταλείψει τον θυμό και τη μοχθηρία, διαμένει με νου χωρίς κακία, γεμάτος συμπόνια για την ευημερία όλων των έμβιων όντων, καθαρίζει τη συνείδηση από τον θυμό και τη μοχθηρία· έχοντας εγκαταλείψει τη νωθρότητα και την υπνηλία, διαμένει απαλλαγμένος από νωθρότητα και υπνηλία, με αντίληψη του φωτός, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, καθαρίζει τη συνείδηση από τη νωθρότητα και την υπνηλία· έχοντας εγκαταλείψει την ανησυχία και την τύψη, διαμένει χωρίς ανησυχία, με εσωτερικά γαλήνιο νου, καθαρίζει τη συνείδηση από την ανησυχία και την τύψη· έχοντας εγκαταλείψει τη σκεπτικιστική αμφιβολία, διαμένει έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, χωρίς αμφιβολία για τις καλές νοητικές καταστάσεις, καθαρίζει τη συνείδηση από τη σκεπτικιστική αμφιβολία.

183. Αυτός, έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει· με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει· με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - «αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία», έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει· με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει.

Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, στρέφει τον νου προς τη γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών. Θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή: μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος - «εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια

εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ». Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους.

184. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, στρέφει τον νου προς τη γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων. Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις. Αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις. Αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους.

185. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, στρέφει τον νου προς τη γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών». Καθώς αυτός γνωρίζει έτσι και βλέπει έτσι, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας. Υπάρχει η γνώση: «στον απελευθερωμένο, υπάρχει απελευθέρωση». Κατανοεί: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Έτσι ένα άτομο ούτε βασανίζει τον εαυτό του ούτε είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας, ούτε βασανίζει τους άλλους ούτε είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων. Αυτός, μη βασανίζοντας τον εαυτό του, μη βασανίζοντας τους άλλους, στην παρούσα ζωή χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση.

186. Και ποιο άτομο έχει πάθος; Το άτομο στο οποίο το πάθος δεν έχει εγκαταλειφθεί, αυτό ονομάζεται άτομο «με πάθος».

Και ποιο άτομο έχει μίσος; Το άτομο στο οποίο το μίσος δεν έχει εγκαταλειφθεί, αυτό ονομάζεται άτομο «με μίσος».

Και ποιο άτομο έχει αυταπάτη; Το άτομο στο οποίο η αυταπάτη δεν έχει εγκαταλειφθεί, αυτό ονομάζεται άτομο «με αυταπάτη».

Και ποιο άτομο έχει αλαζονεία; Το άτομο στο οποίο η αλαζονεία δεν έχει εγκαταλειφθεί, αυτό ονομάζεται άτομο «με αλαζονεία».

187. Και πώς ένα άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου, αλλά δεν είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία; Εδώ κάποιο άτομο είναι αποδέκτης διαλογιστικών επιτεύξεων συνοδευόμενων από ύλη ή συνοδευόμενων από το άυλο, αλλά δεν είναι αποδέκτης της υπερκόσμιας οδού ή του καρπού. Έτσι ένα άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου, αλλά δεν είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

Και πώς ένα άτομο είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, αλλά δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου; Εδώ κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της υπερκόσμιας οδού ή του καρπού, αλλά δεν είναι αποδέκτης διαλογιστικών επιτεύξεων συνοδευόμενων από ύλη ή συνοδευόμενων από το άυλο. Έτσι ένα άτομο είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, αλλά δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου.

Και πώς ένα άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία; Εδώ κάποιο άτομο είναι αποδέκτης διαλογιστικών επιτεύξεων συνοδευόμενων από ύλη ή συνοδευόμενων από το άυλο, και αποδέκτης της υπερκόσμιας οδού ή του καρπού. Έτσι ένα άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

Και πώς ένα άτομο ούτε είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου ούτε αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία; Εδώ κάποιο άτομο ούτε είναι αποδέκτης διαλογιστικών επιτεύξεων συνοδευόμενων από ύλη ή συνοδευόμενων από το άυλο, ούτε αποδέκτης της υπερκόσμιας οδού ή του καρπού. Έτσι ένα άτομο ούτε είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου ούτε αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

188. Και ποιο άτομο είναι αυτός που πάει με το ρεύμα; Εδώ κάποιο άτομο απολαμβάνει τις ηδονές και κάνει κακές πράξεις. Αυτό ονομάζεται άτομο «αυτός που πάει με το ρεύμα».

Και ποιο άτομο είναι αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα; Εδώ κάποιο άτομο δεν απολαμβάνει τις ηδονές και δεν κάνει κακές πράξεις. Αυτός μαζί με τον πόνο, μαζί με τη δυσαρέσκεια, ακόμη και με δακρυσμένο πρόσωπο κλαίγοντας, ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Αυτό ονομάζεται άτομο «αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα».

Και ποιο άτομο έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του; Εδώ κάποιο άτομο με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένο, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενο σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό ονομάζεται άτομο «αυτός που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του».

Και ποιο άτομο έχει διαβεί και υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος; Εδώ κάποιο άτομο, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό ονομάζεται άτομο που έχει διαβεί και υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος.

189. Και πώς ένα άτομο είναι ολιγομαθές και δεν έχει φτάσει στη μάθηση; Εδώ κάποιο άτομο έχει λίγη μάθηση - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός, χωρίς να γνωρίζει το νόημα και χωρίς να γνωρίζει τη Διδασκαλία αυτής της λίγης μάθησης, δεν ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι ένα άτομο είναι ολιγομαθές και δεν έχει φτάσει στη μάθηση.

Και πώς ένα άτομο είναι ολιγομαθές και έχει φτάσει στη μάθηση; Εδώ κάποιο άτομο έχει λίγη μάθηση - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός, γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία αυτής της λίγης μάθησης, ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι ένα άτομο είναι ολιγομαθές και έχει φτάσει στη μάθηση.

Και πώς ένα άτομο είναι πολυμαθές και δεν έχει φτάσει στη μάθηση; Εδώ κάποιο άτομο έχει πολλή μάθηση - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός, χωρίς να γνωρίζει το νόημα και χωρίς να γνωρίζει τη Διδασκαλία αυτής της πολλής μάθησης, δεν ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι ένα άτομο είναι πολυμαθές και δεν έχει φτάσει στη μάθηση.

Και πώς ένα άτομο είναι πολυμαθές και έχει φτάσει στη μάθηση; Εδώ κάποιο άτομο έχει πολλή μάθηση - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός, γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία αυτής της πολλής μάθησης, ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι ένα άτομο είναι πολυμαθές και έχει φτάσει στη μάθηση.

190. Και ποιο άτομο είναι ο ακλόνητος ασκητής; Εδώ κάποιο άτομο με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Αυτό ονομάζεται άτομο «ακλόνητος ασκητής».

Και ποιο άτομο είναι ο ασκητής λωτός; Εδώ κάποιο άτομο με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνεται άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον πόνο. Αυτό ονομάζεται άτομο «ασκητής λωτός».

Και ποιο άτομο είναι ο ασκητής λευκός λωτός; Εδώ κάποιο άτομο με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένο, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενο σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό ονομάζεται άτομο «ασκητής λευκός λωτός».

Και ποιο άτομο είναι ο λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών; Εδώ κάποιο άτομο, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό ονομάζεται άτομο «λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών».

Ανάλυση της τετράδας.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 3. Ο Κανόνας της ανώτερης διδασκαλίας. 04. Προσδιορισμός των ατόμων. 4. Προσδιορισμός ατόμων κατά των τεσσάρων έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org